

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**
sídlem Husova 243/11, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2024, č. j. SIN 203/2024-3,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 28. 12. 2023 podal k Okresnímu státnímu zastupitelství v Kutné Hoře (dále též „povinný subjekt“) žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). V ní uvedl:

„1. Požaduji sdělit kdy se uskuteční ohledání poškozeného mého majetku zjištěné ke dni 1. 11. 2022 a to s vztahu k protiprávní činnosti OO-PŘR-Čáslav viz čj. KRPS 270634/22/010510 kdy zfalšovala úmyslně ohledání. Jelikož došlo k zneužití postavení úřední osoby policisty!

2. Požaduji podat info o postupech se vztahu k mému tr. oznámení na pol. L. + Š. ve shora uvedené věci ad 1. Připomíná, že jmenovaný myl vytvořeny podvržené UZ, tvrzeno co jsme nikdy neuvedl a došlo k úmyslnému zfalšování ohledání, za účelem mně dehonestovat a zase poškodit.

3. Požaduji sdělit od kdy nyní okr. st. zástupkyně B. působí v rezoru SZ. Jakož i kdy byl ustanovena za st., zástupkyni v K. Hora a proč se stal okr. st. zástupkyní v K. hoře.

4. Zda-li je přípustné, aby na OSZ K.Hora působila pí. B., na daných postech, když její manžel vyšetřovatel PČR jednal dle pol. objednávky se podílel na nezákonně mém neototalitní tr stíhání mé osoby, jediné proto, že jsme důvodně žádal odvolání v roce 2002-2003 tehdejšího starosty H.. Kdy si byl musl být vědom, že porušuje ústavu a že navíc je porušeno závazné stanovisko NS čj. 5 Tdo 873/2002!

5. Nakolik se OSZ K.Hora s ohledme na osobu B. podílelo na tom, že její manžel vyšetřovatel PČR nebyl za toto protiprávní jednán vůči mé osobě postižen.

6. *Nakolik shora uvedeným je ovlivněn o dosud výlučně a jediné tendenční jednání vůči mé osobě OSZ K.Hora v rep. H.*

7. *Zda-li OSZ K.Hora si je vědomo, že jeho tendenční postupy vůči mé osobě maří vyšetřování a státní dozor, porušují má ústavní práva jakož i právo a etiku EU.“*

2. Povinný subjekt vyzval žalobce k doplnění žádosti. Žalobce zaslal stanovisko dne 22. 1. 2024, ve kterém uvedl, že „*Nemohu za to, že OSZ K. Hora nechápe pochopit co důvodně požaduji.*

Ad.4. Po právu požaduji podat inf, jak je možné, že je st. z navíc okr. st. z pí. B., kdy její manžel vyšetřovatel PČR vědomě se podílel na nezákonném tr. stíhání mé osoby a porušení čl. 23.6 KBSE, jediné proto, že jsem žádal – důvodně-odvolání tehdejšího starosty H.. Logicky něco takového je dle mně naprosto nepřijatelné a je skandální.

Ad.5. Logicky B. se podílel vůči mé osobě na neototalitní represy a štvanic, za to nebyl dosud postižen, tato skutečnost je naprosto skandální. Důvodně žádám sdělit nakolik se OSZ K.Hora podílí na okolnosti, že jednání B. nebylo postiženo.

Ad.6. 1. Jelikož vždy a jediné OSZ K.Hora za působení s.D., předchodce H. a po té sama H. s ohledme na skandální postup tehdy OŘ-PČR K.Hora viz čj. ORKH 350 OOK/03 je jakkoliv tr činnost v proti mé osobě bagatelizována. Požaduji podat inf nakolik je OSZ K.Hora na tomto systému vázáno.

2. Pokud by ad 6/1 OSZ K.Hora nechtělo pochopit co že to žádám pak připomínám, že v těchto dnech jsem získal dva ku písemnosti KSZ-Praha a to: 1.) z 16.3.201 j. KZN 2293/2007-38 vytvořený B. a 2.) z 31.5.2005 čj. KZt 1067/2004-191 vytvořený F..!! Jedná se o postup dle metodiky vůči mé osobě realizované STB a to expoziturou pro okresy KH+ Ko + Ny. Pro mé sig CH 77. Tedy je zjevné, že OSZ K.Hora jedná s KSZ-Praha dle dané metodiky.

Ad.7. S ohledme na znění ústavy ČR a to: č. 1+2+4+81+83+90+96 ústavy jakož i čl. 7+1+3/3+10 36+38. LzpaS., jakož i zákč. 480/91 sb. + § 1 až 4 zákč. 198/93 sb + zák.262/11 sb. + § 1 až 8 Noz+§ 2909 + § 2910 N.oz. Důvodně proto žádám podat inf zda-li si OSZ K.Hora uvědomuje, že jedná v rozporu s uvedeným!“

3. Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 29. 1. 2024, č. j. 0 SIN 23/2023-10 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalobci částečně vyhověl a poskytl informace týkající se bodu 1 až 3 žádosti. Ve vztahu k bodům 4, 5, 6 a 7 žádost částečně odmítl, neboť byla v této části (i přes doplnění) nesrozumitelná. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť se se závěry povinného subjektu zcela ztotožnil.
4. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby jej soud zrušil. V žalobě uvedl, že povinný subjekt i žalovaný koordinovaným postupem šetřeným Bezpečnostní informační službou v roce 2012 porušují žalobcova základní práva. Též sabotují povinnosti jim uložené § 1 až 4 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, a zákonem č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu. Žalobce se prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím pokoušel zajistit si právní ochranu, což mu však bylo upřeno.

Podmínky řízení

5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
6. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
7. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřijatelný.
8. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, NSS dovedl, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
9. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 je žaloba nepřijatelná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva.
10. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zákaz zneužití práva podat žalobu podle s. ř. s. akcentoval a výslovně stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání věc posoudit meritorně.

Žalobcová žaloba je zneužitím práva

11. Soud v nedávno vydaném usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z jeho vlastní úřední činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství různých žalob, jejichž hlavní myšlenkou je zpravidla žalobcem tvrzené dávné pochybení školského úřadu ve věci jeho přijetí na střední školu a s tím související žalobcův nízký starobní důchod, případně blíže nespecifikovaná trestní řízení týkající se Městského úřadu Čáslav. Žaloby vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 odmítl žalobcovu žalobu, protože představovala zjevné zneužití práva. V tomto usnesení soud žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.
12. Takto kupříkladu soud usnesením ze dne 6. 4. 2023, č. j. 49 Ad 2/2023-18, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ve věci žalobcova příspěvku na živobytí, neboť žalobce ani po předchozí výzvě soudu nebyl ochoten doplnit relevantní žalobní body a toliko trval na tom, že je perzekuován podle metodiky Státní bezpečnosti. Stejně tak rozsudkem ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36, soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jinou žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, neboť v tamním případě byly žalobní body sice vzneseny, nicméně se téměř netýkaly napadeného rozhodnutí, přestože byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby a řádně o tomto poučen. Obdobně soud usnesením ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022-56, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl žalobcovu žalobu proto, že ani po ustanovení právního

zástupce z řad advokátů nebyl žalobce ochoten doplnit relevantní žalobní body směřující proti napadenému rozhodnutí. V případě usnesení ze dne 26. 9. 2023, č. j. 54 A 28/2023-23, pak zdejší soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil, jelikož žalobce nezaplatil soudní poplatek.

13. Z jiných rozhodnutí soudu lze pro stručnost alespoň odkázat např. na usnesení ze dne 21. 6. 2019, č. j. 43 A 33/2019-19, ze dne 30. 11. 2022, č. j. 51 A 56/2021-47, ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10, ze dne 20. 12. 2022, č. j. 43 A 84/2022-19, nebo ze dne 27. 6. 2023, č. j. 43 A 40/2023-6. Žalobce též bezúspěšně podává mimořádné opravné prostředky (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2022, sp. zn. IV. ÚS 3023/22, kterým byla žalobcova ústavní stížnost odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost). Tamní případ se týkal žalobcova sporu s Ministerstvem pro místní rozvoj, které mu uložilo pořádkovou pokutu, a žalobce se posléze domáhal obnovy řízení o uložení pořádkové pokuty, přestože neuvedl žádné nové dříve neznámé skutečnosti.
14. Z uvedeného soud dovodil, že je zjevné, že pokud by v řízení konal další přípravné úkony pro účely meritorního přezkumu postupu žalovaného, tak by mu žalobce opět neposkytl žádnou součinnost. Úkolem správního soudu je přitom ochrana veřejných subjektivních práv, a nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné. Takovéto postupy žalobce jsou zcela zjevně zneužitím práva, které nepožívá právní ochrany.
15. Ani v právě posuzované žalobě soud neshledává, že by žalobce sledoval ochranu svých veřejných subjektivních práv. Předně z jeho žádosti není ani po jejím doplnění zřejmé, jakých konkrétních informací se žalobce vlastně domáhá. Z jeho žádosti se jeví, že ve skutečnosti žalobce jen nesouhlasí s postupem povinného subjektu, konkrétní státní zástupkyně a jejího manžela (vyšetřovatele PČR) v různých jimi vedených věcech. Žalobce totiž žádal, aby mu povinný subjekt sdělil názor na působení některých státních zástupců a vyšetřovatele PČR a vyjádřil se k tomu, do jaké míry je jejich postupem ovlivněn sám povinný subjekt. Na takové informace však žalobci právo podle zákona o svobodném přístupu k informacím zjevně nenáleží. V této části se totiž ve skutečnosti nejedná o žádost o informace, ale spíše žalobce projevuje svoji nespokojenost (nesouhlas) s tím, jaké osoby na Okresním státním zastupitelství v Kutné Hoře (a nejen zde) působí a jak postupují v jeho věcech. Zákon o svobodném přístupu k informacím však nemá sloužit k tomu, aby jím žadatel projevoval svoji nespokojenost s postupem státního zastupitelství či jiných orgánů. K tomu slouží jiné instituty právního řádu (např. opravné a mimořádné prostředky, stížnosti dle zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád apod.). Ani doplnění žádosti nijak neosvětlilo, jakých informací se žalobce ve skutečnosti domáhá. Žalobce ve vztahu k bodům 4 a 5 žádosti jen opakuje již uvedené nesrozumitelné věty a nesouhlasy s jednáním některých osob. Ve vztahu k bodu 6 žalobce odkázal na některé listiny ovšem bez bližší specifikace, jakých informací se tedy domáhá (viz citace doplnění *Ad.6*). Doplnění bodu 7 je pouze výčtem ustanovení bez bližší konkretizace ve vztahu k jakému řízení a jakou informaci žalobce žádá (viz citace doplnění *Ad.7*).
16. Žalobce navíc v žalobě s důvody napadeného rozhodnutí nijak nepolemizuje, protože jen zcela neurčitě hovoří o nijak nespecifikovaném koordinovaném postupu povinného subjektu a žalovaného sabotující jeho základní právo. Žaloba tedy má stejně jako v předešlých případech vady. Soud v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že žalobce se v daném případě hodlá skutečně domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát)

spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce čas od času generuje a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení, a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetěží“. Soud se proto přidržel závěrů vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (obdobně též usnesení ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 9/2024-11 aj.), a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s., neboť její podání shledal zjevným zneužitím práva, kterým žalobce prokazatelně nesleduje ochranu svých veřejných subjektivních práv.

17. Jelikož je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Z hlediska důvodu odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je nicméně podání vadné žaloby podpurným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně nikdy neodstraňuje.

Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce

18. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani ustanovení advokáta (např. v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022) nevedlo k odstranění vad žaloby spočívající v absenci žalobních bodů. Žalobce současně nikdy není ochoten žalobu doplnit o relevantní žalobní body a setrvává na svých tvrzeních o různých nespecifikovaných křivdách, které nesouvisí s předmětem řízení před žalovaným správním orgánem. Kupříkladu v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022 soud žalobci vyhověl a advokáta mu ustanovil. Žalobce přesto odmítl žalobu řádně doplnit o projednatelné žalobní body a trval na opakování svých v současnosti již bezpředmětných výkladů o různých křivdách, a proto byla tato žaloba odmítnuta usnesením soudu ze dne 19. 10. 2022, č. j. 46 Ad 5/2022-56. Ustanovení advokáta by proto v nyní projednávaném případě bylo zcela v rozporu se zásadou ekonomie řízení. Žalobce je navíc ochoten spolupracovat jen a pouze s advokátem JUDr. Ladislavem Koženým (ev. č. ČAK 02841), který vždy jen podepíše žalobcem zpracovaná vadná podání, jako tomu bylo právě ve věci sp. zn. 46 Ad 5/2022, čímž není naplněn smysl a účel zastoupení advokátem. S advokáty, kteří vykonávali svou činnost řádně, se naopak žalobce nesnese a namítá vůči nim ztrátu důvěry.
19. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, nýbrž toliko vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování těch případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.

Námitka podjatosti

20. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku systémové podjatosti zdejšího soudu (a Městského soudu v Praze). Soud však neshledal důvod k předložení věci NSS za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
21. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
22. Z judikatury NSS vyplývá, že vznášeli-li účastník typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách NSS samostatně rozhodoval, nemusí k takové námitce soud přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
23. Okolnosti, které mohou zavdávat pochybnosti o podjatosti soudce, mohou spočívat ve vztahu soudce k projednávané věci nebo k účastníkům nebo k jejich zástupcům. Žalobce nevyklíčil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly myslitelným způsobem svědčit o tom, že je dán vztah soudců senátu 39 Krajského soudu v Praze k projednávané věci nebo k žalobci, a které by mohly vzbuzovat pochybnost o jejich nepodjatosti. Předsedkyně senátu ani žádný z členů senátu si ani žádných takových skutečností nejsou vědomi.
24. Soudu je dále z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje námitku podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu a zpravidla ji zdůvodňuje vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení. Soud již proto vyhodnotil uplatnění takových námitok podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10).
25. Zároveň soud poukazuje na to, že žalobce i v minulosti opakovaně ve vztahu k soudcům Krajského soudu v Praze a NSS uplatňoval námitku podjatosti, kterou dovozoval z tvrzené korupce a tendenčního rozhodování. O takových námitkách podjatosti NSS již rozhodoval a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. usnesení NSS ze dne 26. 11. 2015, č. j. Nao 310/2015-10, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13, či ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9). NSS také v nedávné době shledal žalobcovu námitku podjatosti vůči soudu nedůvodnou proto, že žalobce neuvedl žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení (viz rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19).
26. Soud má tak za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry NSS a je ve své podstatě opakujícím se obecným tvrzením založeným na nepodložené domněnce korupčního jednání a na nesouhlasu s procesním postupem. Soud ji proto vyhodnotil jako zneužití práva, nepřihlížel k ní a v rámci hospodárnosti řízení ji nepostoupil k rozhodnutí NSS ani nevyzýval žalobce k odstranění vad uplatněné námítky. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Rozhodnutí o nákladech řízení

27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. května 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu